

den, Bush og den danske regering gerne vil opbygge.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan altså godt forstå, at fru Pia Christmas-Møller bliver så ophidset, for hun har en meget, meget dårlig sag i dag – en meget dårlig sag!

Regeringen vil gå i krig, og det er så, hvad det er. Men at man vedvarende bliver ved med at hævde, at man gør det af hensyn til den internationale retsorden, og at man følger FN-sporet, er simpelt hen fuldstændig latterligt. FN-sporet blev brudt af USA og af de lande, der ville i krig, af én eneste grund: fordi FN's Sikkerhedsråd ikke ville sanktionere en krig. Det er årsagen til det.

Kl. 16.10

Fru Pia Christmas-Møller siger, at det er en blindgyde, bl.a. fordi franskmændene har truet med et veto. Hvad er sandheden? Den er, at Frankrig vil vetoe en krig, og derfor kan man kun forstå det konservative synspunkt sådan, at det eneste FN-spor, Det Konservative Folkeparti vil acceptere, er en krig. Men det er også derfor, det bliver totalt absurd, når man vedvarende bliver ved med at hævde, at man følger FN-sporet.

Det er en dårlig sag, Det Konservative Folkeparti har i dag. Det Konservative Folkeparti stemmer på en sådan måde og fører en politik, der er i stik modstrid med det, man har sagt gennem det sidste halve år, og det synes jeg er meget, meget pinligt at skulle overvære.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi har en vanskelig sag, men ikke en dårlig sag. Vi har en nødvendig beslutning foran os, og vi, der kender ansvaret, påtager os den.

Jeg må sige til hr. Holger K. Nielsen, hr. Villy Søvndal og hr. Ole Sohn, at ingen kan beklikke Det Konservative Folkepartis motiver i denne sag og heller ikke vore handlinger frem til denne dag. Det Konservative Folkeparti med udenrigsministeren i spidsen har hele tiden sagt, at Saddam Hussein skal afvæbnes, og at der skal lægges maksimalt pres på for at få denne afvæbning. Vi følger FN-sporet, men vi har hele tiden sagt, at dersom FN-sporet ikke kunne gennemtvinge denne afvæbning inden for rimelig tid, ville vi forholde os til situationen, som den måtte se ud, og det har vi gjort. Vi har lagt tingene åbent frem i dag og i går, og det kan ikke være

falsk. Det kan ikke være noget som helst andet end åbent og ærligt.

Men det er ikke nogen overraskelse, at SF argumenterer præcis, som man gjorde i 1998. Der er jo intet nyt. Man kan tage Folketingets handlinger fra 1998, og så kan man simpelt hen se ordene gå igen og gå igen og gå igen.

Hr. Ole Sohn spørger: Hvad er konsekvensen af det her? Vil man nu fra Konservatives side tage Iran og alle de andre diktaturstater én for én, tror jeg, ordene var. Jeg er ked af det, men vi kan ikke tage denne meget vigtige diskussion inden for de tidsrammer, vi har. Men den tænkning, der ligger bag det spørgsmål, hr. Ole Sohn kommer med – jeg er nødt til at sige det, og det er ikke for at genere hr. Ole Sohn, for hr. Ole Sohn er et venligt menneske – den tænkning afslører, hvor hr. Ole Sohn kommer fra rent ideologisk. Det er jo sovjetisk tænkning, det er tænkning, som Stalin og Hitler og andre diktatorer kommer med, når man siger, at nu tager vi dem én for én.

Sådan tænker man ikke, når man er fundamentalt demokratisk. Så tænker man: Hvilke principper kan vi opbygge både nationalt og internationalt for et retssamfund, og hvordan kan vi prøve at føre disse principper igennem? Vi ønsker vi konsekvens, det gør vi da, men det vil føre alt for vidt at komme ind på, hvordan vi får styrket det internationale retssamfund efter denne forhåbentlig midlertidige belastning af FN-systemet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu synes jeg måske nok, vi skal dæmpe retorikken lidt og i hvert fald ikke komme ind på at belaste hinanden med, hvilket parti der gjorde hvad. I hvert fald tror jeg, De Konservative vil have fordel af ikke at nævne 1930'erne.

Det, jeg har analyseret mig frem til, har været De Konservatives forløb. De Konservative har lavet en meget alvorlig analyse og er kommet frem til, at enten er man for en krig, eller også er man imod, og hvis man er imod, er man i øvrigt imod den frie verden.

Så kommer der et notat dumpende ned fra himlen med en konklusion, som De Konservative vælger at støtte, men samtidig så har De Konservative haft det problem, at de hele tiden har ønsket at fastholde udadtil, at de var på FN-sporet for ikke at fortælle Saddam Hussein, hvad man ville gøre, hvis man røg ud af FN-sporet.